

personoplysninger kan ikke antages at være til hinder for en sådan anvendelse af oplysningerne.

Det må derfor antages, at udstederen af et betalingsmiddel i almindelighed vil kunne anvende de pågældende oplysninger som anført i spørgsmålet. Det er dog en forudsætning herfor, at udstederen iagttager de foreslåede regler i markedsføringslovens § 6 a, jf. herom ovenfor under pkt. 3.2.

Det indebærer bl.a., at udstederen af betalingsmidlet ikke må foretage markedsføring over for den pågældende bruger, hvis brugeren over for udstederen har frabet sig henvendelser i markedsføringsøjemed eller udstederen – gennem undersøgelse af den såkaldte »Robinson-liste« bliver bekendt med, at brugeren har fået indsat en markering i CPR om, at vedkommende fraber sig direkte markedsføring.

5.5. For så vidt angår *spørgsmål nr. 14* om almindelige kundeoplysninger til koncernforbundne virksomheder kan der supplerende oplyses følgende:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål 14 til L 63 er det Registertilsynets opfattelse, at den i spørgsmålet omhandlede videregivelse af generelle oplysninger om kundeforholdet til koncernforbundne virksomheder ikke vil være i strid med reglerne i forslaget til lov om behandling af personoplysninger.

Heller ikke den foreslåede bestemmelse i bank- og sparekasselovens § 53 a vil være til hinder for, at et pengeinstitut, der har udstedt et betalingsmiddel til en kunde, videregiver generelle oplysninger, der samtidigt er sædvanlige kundeoplysninger, til andre tavshedsbelagte koncernforbundne virksomheder med henblik på, at disse virksomheder anvender oplysningerne til markedsføring over for kunden. Det bemærkes i den forbindelse, at de videregivne oplysninger vil være omfattet af det modtagende instituts tavshedspligt.

Det er dog en forudsætning, at udstederen af betalingsmidlet iagttager bestemmelsen i § 36 i forslag til lov om behandling af personoplysninger, inden det videregiver oplysningerne. Der henvises herom til pkt. 3.3.

5.6. For så vidt angår *spørgsmål nr. 15* om videregivelse af almindelige kundeoplysninger til andre virksomheder kan der supplerende oplyses følgende:

a) Er udstederen af betalingsmidlet ikke et pengeinstitut, må spørgsmålet om adgangen til

at videregive generelle kundeoplysninger afgøres efter reglerne i forslaget til lov om behandling af personoplysninger.

Det indebærer, at udstederen af betalingsmidlet i almindelighed ikke behøver at indhente brugerens udtrykkelige samtykke til at videregive generelle kundeoplysninger (der danner grundlag for inddeling i kundekategorier).

Det er dog en forudsætning for videregivelsen, at udstederen af betalingsmidlet iagttager bestemmelsen i dette lovforslags § 36, inden det videregiver oplysningerne.

b) Er udstederen af betalingsmidlet derimod et pengeinstitut, reguleres spørgsmålet i første række af den foreslåede bestemmelse i bank- og sparekasselovens § 53 a, stk. 1.

Som anført ovenfor under pkt. 4.1 indebærer denne bestemmelse, at udstederen af betalingsmidlet (pengeinstituttet) ikke uden brugerens samtykke vil kunne videregive fortrolige kundeoplysninger – herunder oplysninger, som virksomheden har modtaget i forbindelse med kreditvurderingen – til virksomheder uden for koncernen med henblik på disses eller tredjemands markedsføring. Det gælder også oplysninger, som må betegnes som »sædvanlige kundeoplysninger«.

6. Særligt om videregivelse af oplysninger om beløbstørrelse og saldo (spørgsmål nr. 19-21)

6.1. Reglerne i forslaget til lov om betalingsmidler regulerer ikke spørgsmålet om, hvorvidt udstederen af et betalingsmiddel må videregive oplysninger om kundegrupper kategoriseret efter beløbstørrelser eller saldooplysninger. Dette lovforslag regulerer – som tidligere nævnt – alene behandling af oplysninger om, *hvor* et betalingsmiddel er anvendt, og *hvad* der er købt, jf. ovenfor under pkt. 2.

Er udstederen af betalingsmidlet ikke et pengeinstitut, skal spørgsmålet om videregivelse af de nævnte oplysninger derfor afgøres ud fra reglerne i forslaget til lov om behandling af personoplysninger.

Det bemærkes i øvrigt, at hvis videregivelsen sker *til brug for markedsføring*, vil berettigelsen heraf skulle vurderes ud fra de regler, der er beskrevet ovenfor i pkt. 2-5. Der henvises derfor i det hele hertil. De videregivelsestilfælde, der beskrives nedenfor, angår således alene tilfælde, hvor videregivelse sker til *et andet formål* end markedsføring.